

voldtægt, incest m.v., jf. retsplejelovens § 29, stk. 6 (den foreslåede § 29 a). Endvidere kan retten i andre tilfælde beslutte, at dørene skal lukkes, hvis der er grund til at antage, at offentlighedens tilstedeværelse vil tilføje nogen en unødvendig krænkelse, jf. retsplejelovens § 29, stk. 4 (den foreslåede § 29, stk. 1, nr. 3).

Der er således – også efter lovforslaget – mulighed for, at dørene kan lukkes af hensyn til f.eks. ofre i sædelighedssager, mens tiltalte afgiver forklaring. Jeg finder det rigtigt, at dørlukning i disse situationer ikke sker »automatisk«, men som hidtil efter rettens konkrete vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Spørgsmål 30:

Indebærer den foreslåede § 30 a, at f.eks. 21 fremmødte journalister hver for sig kan procedere spørgsmålet om referatforbud, og er retsformanden forpligtet til at sikre, at synspunkterne bliver refereret i retsbogen?

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at »§ 30 a« skal være »§ 30 b«, hvorefter tilstedeværende journalister får ret til at udtale sig, inden retten træffer afgørelse om referatforbud.

Som anført i lovforslagets bemærkninger (pkt. 6.2), bestemmer dommeren i medfør af de almindelige regler om procesledelse, jf. retsplejelovens kapitel 16, hvornår et spørgsmål er tilstrækkeligt behandlet. Dommeren vil inden for rammerne af disse regler endvidere kunne bestemme, på hvilken måde de tilstedeværende medierepræsentanter kan fremkomme med deres synspunkter, før der træffes afgørelse om referatforbud.

Er der mange journalister til stede, vil det for at undgå, at behandlingen af det pågældende spørgsmål trækker unødigt i langdrag, f.eks. kunne bestemmes, at medierepræsentanternes synspunkter skal fremføres af en enkelt journalist med mulighed for, at de øvrige journalister kan supplere med eventuelle yderligere synspunkter.

Som nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 7 skal retsbogen bl.a. indeholde en kort fremstilling af forhandlingerne i retten, og de påstande, der nedlægges under sagen, skal gengives fuldstændigt.

Spørgsmål 31:

Finder ministeren det rimeligt, at pressen kan kære klokkeklare afgørelser om lukkede døre, og vil det ikke belaste landsretterne unødigt?

Svar:

Justitsministeriet går ud fra, at »klokkeklare afgørelser« skal forstås som åbenbart rigtige afgørelser.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det ikke muligt at afgrænse en kæreadgang på grundlag af, om en afgørelse om dørlukning er åbenbart rigtig eller ej.

Den foreslåede kæreadgang vil medføre nogle sager ved landsretterne, men den øgede belastning skønnes dog ikke at ville have ressource-mæssige konsekvenser.

Spørgsmål 32:

Hvilken pligt har anklagemyndigheden til under procedure om spørgsmålet om åbne/lukkede døre at varetage offentlighedens interesser, hvor hensynet til efterforskningen ikke tilsiger det modsatte?

Svar:

Anklagemyndigheden har en almindelig pligt til at handle i overensstemmelse med gældende lovgivning, herunder de regler, der gælder om betingelserne for dørlukning.

I straffesager, hvor der rejses spørgsmål om dørlukning, og hvor en beslutning herom ikke kan begrundes i efterforskningsmæssige hensyn, jf. den foreslåede § 29, stk. 2, nr. 3, i retsplejeloven, vil anklagemyndigheden efter omstændighederne skulle vurdere og udtale sig om, hvorvidt der foreligger andre omstændigheder, som efter loven kan begrunde dørlukning, og om betingelserne for at fravige offentlighedsprincippet i øvrigt må antages at være opfyldt, jf. den foreslåede § 29.

Spørgsmål 33:

Deler ministeren det indtryk, at anklageren som oftest, hvis forsvareren anmoder om dørlukning eller navneforbud, ikke protesterer med det resultat, at der er sager, der holdes for lukkede døre, men som egentlig burde holdes for åbne døre?